

Huzur Ve Hüzün Denklemi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Mart 2019

Sözcük iklimlerinde yanılısamalar saklı;
Şahitliğinde mavinin kara düşler misali
Her ırak kaldığım mevsimin telaşını giyindiğim
Bir sır vakti azade varlığımla tokalaştığım.

Şerh vakti düşmüşlüğüm;
Sim vakti ezilmişliğim;
Sehven yenilmişliğime giyindiğim su misali
Her aykırı ölümü içselleştirip
Şiir içmişliğim...

Sulh vakti aşkın kıyama durduğu
Ve zarların tutulduğu ve de
Güneşin gölgesine serildiğim
Ölüm öncesi içimin nifakına kazan kaldıran
Bir gece vakti.

Örselenmişliğim şiirin indinde
Şirin bir terennüm sunarken evren
Aşkın her hali düşkünüm ben sana
Demenin de mealı.

İçimin kımıltısına esir düşen
Kâbusların soyunduğu
Belki yeniden doğduğu küllerinden
Sayfa sayfa okumaksa aşkın ilahını
Susuzluğuma emsal her dize.

İçimdeki diyete ve niyete ve küskün
Kimliğime bulaşan kir misali
Ölümün itici gücü
Oysaki masumiyetin resmi olmalı şiirlerim
Kalemle uzlaştığım;
Düştüğüm yollarda
Yığılıp kalan ruhuma ilaç adeta

Bir iksiri devirip hece hece.

Ŗirlerime döktüğüm hüznün
Klyutmaz yetilerinde gecenin eŖlik ettiđi
Her sureyi duyumsadığım
İlahi Gücün emsalsiz varlığına
Elediđim tüm l hcrelerimle
BaŖ koyduđum hidayetın tam vakti.

Tan vakti lmŖlğn hicabına
Dönük yüzünde mahzunluđumun
Kırık yüreğime iliŖtiđi bir hutbe
AŖka biat devindiđim eksende
Sanrıları yok sayıp İlahi AteŖin daim kıldığı
Huzur ve hüzün denen denkleme...